

στα ἢ Ἑλλάς πρέπει νὰ συντρίψῃ τὰς ἀλύτους τῆς ποίας ἐστάθησαν αἱ αἰτίαι ὅπου μέχρι τῆς σήμερον τὴν ἐφύλαξαν δούλην, καὶ ὅποια εἶναι ἐκεῖναι ὅπου μέλλει νὰ τὴν ἐλευθερώσωσι. Συντεθεὶς καὶ τύποις ἐκδοθεὶς ἰδίως ἀναλώμασι πρὸς ὠφέλειαν τῶν Ἑλλήνων παρὰ Ἀνωτάτου τοῦ Ἑλληνος. Ἐν Ἰταλίᾳ, 1806. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἀνώτατος οὗτος Ἕλληνας εἶναι ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Σπυρίδων Σπάχος, ὅστις ἐτύπωσε τὸ πόνημά του ἐν Ἀμστερδάμῳ, καὶ ὄχι ἐν Ἰταλίᾳ.

(403) — Λεξικὸν Ἰταλο-Γραικικόν, ἐρανισθὲν ἐκ τοῦ μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Κρούσκας, παρὰ Σπυρίδωνος Βλαντιῆ ὠφελιμώτατον πᾶσι τοῖς ποθοῦσι μαθεῖν τὴν Ἰταλικὴν διάλεκτον, ἀναγινώσκειν τε ὀρθῶς καὶ μεταγλωττίζειν τὰ αὐτῆς βιβλία· Περιέχον εἰσέτι ἐν τῇ ἀρχῇ Πραγματεῖαν τινὰ διηρημένην εἰς δύο βιβλία, ὧν τὸ μὲν ἐστὶ περὶ Ἰταλικῆς Ὄρθογραφίας, τὸ δὲ περὶ Προσωδίας καὶ Προφορᾶς· Ἐν δὲ τῷ τέλει ἐν Λεξικὸν Γεωγραφικόν. Ἐκδόσις δευτέρα. Ἐνετίησι, 1806. Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἴδε τὸν ἀριθμὸν 226 περὶ τῆς Α'. ἐκδόσεως.

(404) — Μαθήματα τῆς Ναυτικῆς ἐπιστάτης, ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων διάλεκτον μεταφρασθέντα παρὰ Θ. Ρ. τοῦ Μ. Παρὰ δὲ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων φιλοτίμῳ δαπάνῃ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεάν τῇ φιλομούσῳ Ἑλληνικῇ νεολαίᾳ. Ἐν Βονωνίᾳ τῆς Ἰταλίας, 1806. Παρ' ἀδελφοῖς Μάτζη, καὶ συντρόφῳ. Τόμοι 2. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἰπὸ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Θ. Ρ. τοῦ Μ. καλύπτεται τ' ὄνομα τοῦ μεταφραστοῦ Ἀθανασίου Ρόμπινα τοῦ Μουδανιώτη, ὡς ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος τοῦ προμίου του.

(405) — Γραμματικὴ ἀπλοῦς ἑλληνικῆς ἀρχαίας καὶ ἀπὸ Δημητρίου Νικολάου τοῦ Δαρβάρως, τῶν ἐκ Κλεμούρας

